

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra HELGES EVENTYR

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter V", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter V*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl05val-shoot-idm139703312242224/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter V

OLUF KOMMER TIL HAVFRUEN.

Saa hæved hun sit blanke Staal
Den blege Nattens Qvinde:
Nu har min Smerte naaet sit Maal,
Og nu skal Blodet rinde.
Det røde Blod i dunkle Vand!
Jeg styrter fra den bratte Strand.
En dobbelt Død forsøder:
Jeg drukner og jeg bløder.

Saa hæved hun sin Arm i Hast —
Da holdt en useet Finger
Det skarpe Jern i Luften fast,
Stærkt sused Nattens Vinger.
Da slap hun det, med Smil paa Kind,
Og sprang i blegen Maaneskin,
Saa flagrende med Svæven,
I Bølgen uden Bæven.

Nu lukker Jer I Øine til!
Nu Døden sig forbarne!
Saa endtes Livets korte Spil,
Og al min bittere Harme! —

Da sank hun ned -- og sank -- og sank.
Hver Favn blev Bølgen mere blank;
De sorte Nattens Vover
Som Himlen ovenover.

Og synkende, som giennem Luft
Paa Skyen en Gudinde,
Hun mærkte snart en Blomsterduft,
Som bragtes af de Vinde.
Og Sivet var ei længer vaadt;
Og deilig, af Krystal et Slot
Stod høit med sine Haller,
Bedækt med Perleskaller.

Et andet Liv, en anden Aand
Hernede hersked. Muren
Var ikke bygt af Kunstens Haand,
Men dannet af Naturen.
To Hvaler holdt ved Porten Vagt;
Men Dagens Lys var mere svagt.
Mørkt saae hun Himlen blaane,
Og Solen var en Maane.

De Blomsters Duft var ei saa sød,
Som Hist, ved Sommertide.
Ei Rosen her var nær saa rød,
Men Lilier mere hvide.
De strakte sig i Maaneskiær
Med Bægerne, som Palmetræer.
Da løb ved deres Rødder
Det Vildt; men uden Fødder.